

forslagene med de af Ministeren stillede Underændringsforslag.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Som det fremgik af den ærede Ordførers Udtalelser, vise de af mig stillede Underændringsforslag, at jeg i Realiteten har kunnet tiltræde det ærede Udvalgs Ændringsforslag. Mine Underændringsforslag ere saaledes kun at betragte som rent formelle. Til hvad den ærede Ordfører udtalte, skal jeg kun føje, at jeg har foreslaaet en enkelt lille Rettelse indført i § 8, for saa vidt jeg har rettet Udtrykket: „Stemmes der kun paa en Kandidat“ til: „Stemmes der kun om en Kandidat“. Jeg tror, at dette sprogrigtig vil være det Udtryk, som bør bruges, og jeg antager ogsaa, at denne Ændring har kunnet møde Velvilje hos Udvalget. Jeg skal hermed anbefale mine Underændringsforslag til Tinget.

Da ikke flere ønskede at udtale sig om de stillede Ændringsforslag, sluttedes Forhandlingen.

Underændringsforslag Nr. 1 (se ovenfor) til Ændringsforslag Nr. 1, af *Indenrigsministeren* samt Ændringsforslag Nr. 1 til §§ 8 og 9 af *Udvalget* (se ovenfor), saaledes ændrede,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 13 af *samme* (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Underændringsforslag Nr. 2 (se ovenfor) til Ændringsforslag Nr. 3, af *Indenrigsministeren*, og Ændringsforslag Nr. 3 til § 14 af *Udvalget* (se ovenfor), saaledes ændrede,

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget i sin Helhed sattes derefter til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C)

vedtoges enstemmig med 49 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 64 af 28de Maj 1880 om Spare- og Laanekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3045 ff).

Sagen sattes under Forhandling.

P. G. C. Jensen: Ved Indbringelsen af dette lille Lovforslag tillod jeg mig at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa Bestemmelsen i Sparekasselovens § 11, hvorefter Loven ikke kommer til Anvendelse paa Banker og andre lignende Pengeinstitutter, i hvilke en Del af Udbyttet eller Overskuddet er forbeholdt Garanter, Stiftere eller Aktionærer, eller som drive Vekselomsætning. Der staar saa tillige i § 11, at Indenrigsministeren er bemyndiget til for de da bestaaende Institutter af den Art at bevilge, at de fremtidig maa bære Navnet Sparekasser, samt til at tilstaa dem forskellige Lempelser i Anvendelsen af Sparekasseloven, saaledes at de kunne fortsætte deres Virksomhed paa samme Maade som hidtil, baade ved at bibeholde Navnet Sparekasse og i andre Henseender, hvor der er noget ejendommeligt for disse Institutters Vedkommende. Det er i Særdeleshed Bankerne, disse Bestemmelser ere komne til gode. Der er forskellige Banker, der drive Sparekasservirksomhed, og det var nødvendigt, at man maatte gøre visse Undtagelser i Loven med Hensyn til dem. Men foruden Bankerne var der ogsaa, i alt Fald enkelte, andre Institutter, paa hvilke § 11 er anvendelig, og som et af disse Institutter, om hvilket dette i Særdeleshed gælder, skal jeg nævne Forsørgelsesforeningen „Bikuben“. Den er stiftet 1857 og er egentlig en Forsørgelsesforening. Dens Formaal er først at skaffe en vis Forsørgelse for Børn og dernæst at skaffe en vis Forsørgelse for ældre, en Alderdomsforsørgelse. Den er derfor delt i to Afdelinger; i Børneforsørgelsens Kasse indskydes Beløb fra Barnets tidlige Alder, indtil det er 10 Aar gammelt, og dette Beløb med Renter, og hvad Udbytte der kan blive, udbetales, naar Barnet er blevet 21 Aar gammelt; i Alderdomsforsørgelseskassen er Formaalet det, at man i alle Aldre, baade den unge, den ældre og den ældste Alder, kan indskyde Beløb, større eller mindre, inden for visse Grænser naturligtvis, og at man saa faar et Udbytte